Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 28. novembra 2013 *

„Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Výnimky z práva na prístup — Článok 4 ods. 1 písm. a) prvá a tretia zarážka — Verejná bezpečnosť — Medzinárodné vzťahy“

Vo veci C-576/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 3. decembra 2012,

Ivan Jurašinović, s bydliskom v Angers (Francúzsko), v zastúpení: N. Amara-Lebret, advokátka,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: K. Pellinghelli a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, E. Levits, M. Berger a S. Rodin,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Vo svojom odvolaní pán Jurašinović navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 3. októbra 2012, Jurašinović/Rada (T-465/09, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Rady Európskej únie z 21. septembra 2009

* Jazyk konania: francúzština.

(ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorým bol povolený čiastočný prístup k niektorým správam pozorovateľov Európskej únie, prítomným v Chorvátsku v oblasti Knin od 1. do 31. augusta 1995 (ďalej len „správy“).

Právny rámec

2 Článok 2 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) stanovuje:

„Na citlivé dokumenty, ako sú definované v článku 9 ods. 1 sa vzťahuje osobitné zaobchádzanie v súlade s týmto článkom.“

3 Článok 4 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia je formulovaný takto:

„Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

a) verejného záujmu týkajúceho sa:

— verejnej bezpečnosti,

…

— medzinárodných vzťahov,

…“

4 Článok 9 ods. 1 uvedeného nariadenia, nazvaný „Zaobchádzanie s citlivými dokumentmi“, znie:

„Citlivými dokumentmi sa rozumejú dokumenty pochádzajúce z orgánov alebo z agentúr nimi založených, z členských štátov, tretích krajín alebo medzinárodných organizácií, ktoré sú v súlade s pravidlami príslušnej inštitúcie klasifikované ako ‚TRÈS SECRET/TOP SECRET‘, ‚SECRET‘ alebo ‚CONFIDENTIEL‘ a ktoré chránia základné záujmy Európskej únie alebo jedného alebo viacerých jej členských štátov v oblasti, na ktorú sa vzťahuje článok 4 ods. 1 písm. a), predovšetkým verejnú bezpečnosť, obranu a vojenské veci.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

5 Listom zo 4. mája 2009 požiadal pán Jurašinović s odkazom na svoje postavenie občana Únie francúzskej štátnej príslušnosti na základe nariadenia č. 1049/2001 Radu Európskej únie o prístup k 205 správam a k dokumentom, ktoré sa označujú ako „ECMM RC Knin Log reports“, ktoré boli vypracované v rámci pozorovateľskej misie Európskeho spoločenstva v Chorvátsku (ďalej len „ECMM“) uskutočnenej počas konfliktov v bývalej Juhoslávii.

6 Sporným rozhodnutím Rada povolila iba čiastočný prístup k ôsmim správam.

7 Rada svoje odmietnutie sprístupniť dokumenty označené ako „ECMM RC Knin Log reports“ odôvodnila skutočnosťou, že žiadny takto označený dokument nemá v držbe.

8 Pokiaľ ide o iné správy, ktorých poskytnutie prístupu sa požadovalo, Rada odôvodnila odmietnutie sprístupnenia výnimkami stanovenými v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

9 Rada na úvod uviedla, že uverejnenie správ by narušilo záujmy Únie, pričom by to ohrozilo jej medzinárodné vzťahy a vzťahy jej členských štátov s týmto regiónom Európy, ako aj verejnú bezpečnosť, najmä bezpečnosť a fyzickú integritu pozorovateľov, svedkov a iných zdrojov informácií, ktorých identita a nimi vykonané posúdenia by sa sprístupnením dotknutých správ odhalili.

10 Ďalej Rada dospela k záveru, že tieto „správy majú vysokú úroveň citlivosti, napriek uplynutiu obdobia štrnástich rokov od času, keď nastali skutkové okolnosti, ktorých sa správy týkajú“.

11 Nakoniec ako odpoveď na tvrdenie pána Jurašinovića, podľa ktorého požadované dokumenty už boli sprístupnené, Rada uznala, že poskytla Medzinárodnému trestnému tribunálu pre bývalú Juhosláviu, vytvorenému Organizáciou spojených národov (ďalej len „MTTJ“) prístup k dotknutým správam v rámci procesu s A. Gotovinom a ostatnými, o ktorom tento súd rozhodoval. Tento prístup bol však umožnený na základe zásady medzinárodnej spolupráce s medzinárodným tribunálom, a nie na základe nariadenia č. 1049/2001.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

12 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. novembra 2009 podal pán Jurašinović žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia sporného rozhodnutia. Všetky tri žalobné dôvody, ktoré v tejto žalobe uviedol, boli Všeobecným súdom zamietnuté.

13 Všeobecný súd po prvé v bodoch 42 a 43 napadnutého rozsudku zamietol prvý žalobný dôvod pána Jurašinovića, podľa ktorého údajne neutrálna povaha správ, keďže ECMM nebola jednou zo strán konfliktu v bývalej Juhoslávii, mala umožniť prístup k požadovaným dokumentom. Všeobecný súd najmä uviedol, že takáto okolnosť, aj keď sa považuje za preukázanú, nemá žiadny vplyv na to, či sprístupnenie správ bolo alebo nebolo schopné narušiť ochranu verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov, keďže správy obsahujú posúdenia a analýzy politickej, vojenskej a bezpečnostnej situácie v oblasti Knin v priebehu augusta 1995. Keby bol obsah týchto správ sprístupnený, mohli by na jednej strane narušiť ciele Únie, ktoré sú prispieť k mieru, stabilite a trvalému regionálnemu zmiereniu v tomto regióne Európy a na druhej strane vytvoriť situáciu, ktorá by oslabila dôveru štátov západného Balkánu v proces integrácie začatý vo vzťahu k Únii.

14 Všeobecný súd po druhé v bodoch 50 a 51 napadnutého rozsudku zamietol druhý žalobný dôvod pána Jurašinovića, podľa ktorého sa správy mali sprístupniť, keďže neboli vopred klasifikované ako „citlivé“ v zmysle článku 9 nariadenia č. 1049/2001. Všeobecný súd v tejto súvislosti uviedol, že z tohto článku ani z článku 4 uvedeného nariadenia č. 1049/2001 nevyplýva, že by neexistencia klasifikácie dokumentu bránila dotknutej inštitúcii odmietnuť k nemu prístup z dôvodu rizika, ktorý predstavuje pre ochranu verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov v prípade, že by požadovaný dokument obsahoval citlivé prvky.

15 Všeobecný súd po tretie v bodoch 55 až 63 napadnutého rozsudku zamietol tretí žalobný dôvod pána Jurašinovića, podľa ktorého Rada sprístupnila v minulosti správy MTTJ v rámci procesu s A. Gotovinom a ostatnými na základe nariadenia č. 1049/2001, a nie na základe zásady medzinárodnej spolupráce, keďže takáto zásada neexistuje. Všeobecný súd v tejto súvislosti uviedol, že všetky archívy ECMM boli odovzdané MTTJ v 90. rokoch, aby umožnili prokurátorovi MTTJ začať stíhanie proti osobám, ktoré sa považovali za zodpovedné za závažné porušenia medzinárodného humanitárneho práva spáchané na území bývalej Juhoslávie od roku 1991. Z toho istého dôvodu Rada sprístupnila prokurátorovi v rámci tejto veci a na základe článku 70 B Rokovacieho a dôkazného poriadku MTTJ 48 správ, ktorých sa týkala žiadosť o prístup pána Jurašinovića. V každom prípade Všeobecný súd skonštatoval, že žaloba o neplatnosť podaná pánom Jurašinovićom sa netýka zákonnosti rozhodnutia Rady povoľujúceho sprístupnenie týchto 48 správ. Okrem toho žiadna skutočnosť v spise neumožňuje domnievať sa, že Rada oznámila uvedených 48 správ A. Gotovinovi na základe ním podanej žiadosti o prístup podanej na základe nariadenia č. 1049/2001.

Návrhy účastníkov konania

16 Pán Jurašinović navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na opätovné rozhodnutie Všeobecnému súdu alebo zrušil sporné rozhodnutie,

— nariadil Rade povoliť prístup ku všetkým požadovaným dokumentom a

— uložil Rade povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 8 000 eur ako trovy konania spolu s úrokmi podľa sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou ku dňu zapísania žaloby do registra kancelárie súdu.

17 Rada navrhuje zamietnuť odvolanie a zaviazať pána Jurašinovića na náhradu trov konania.

O odvolaní

18 Na podporu svojho odvolania pán Jurašinović uvádza tri odvolacie dôvody.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

19 Svojím prvým odvolacím dôvodom pán Jurašinović v podstate tvrdí, že Všeobecný súd porušil „právo na spravodlivý proces“, keďže nemohol platne rozhodnúť o žalobe o neplatnosť, ak predtým nepreskúmal a neposúdil dotknuté dokumenty.

20 Podľa Rady je tento dôvod najprv zjavne neprípustný, keďže pán Jurašinović neuviedol právne pravidlo, ku ktorého porušeniu malo dôjsť.

21 Okrem toho Rada tvrdí, že v každom prípade žiadne pravidlo nezaväzuje Všeobecný súd, aby pred vynesením rozsudku o žalobe smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia o odmietnutí prístupu k dokumentom, o ktorých sprístupnenie sa žiada, buď požiadal o vydanie týchto dokumentov alebo aby ich preskúmal. Ani judikatúra, ani ustanovenia Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu týkajúce sa opatrení na zabezpečenie priebehu konania a dôkazných prostriedkov nestanovujú v tomto zmysle povinnosť, Všeobecný súd však má v tejto súvislosti možnosť požiadať o vydanie týchto dokumentov.

Posúdenie Súdnym dvorom

22 Na úvod treba uviesť, že v rozpore s tým, čo tvrdí Rada, z tvrdení samotného pána Jurašinovića vyplýva, že jasne uvádza porušenie práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho najmä z toho, že Všeobecný súd nepreskúmal požadované dokumenty. Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod je prípustný.

23 Pokiaľ ide o vec samú, treba overiť, či bol Všeobecný súd povinný nariadiť vydanie požadovaných dokumentov na účely rozhodnutia o žalobe o neplatnosť, ako to uvádza pán Jurašinović.

24 V tejto súvislosti však treba konštatovať, že žiadne procesné pravidlo Všeobecného súdu mu takúto povinnosť neukladá.

25 Ako to totiž správne uviedla Rada, ustanovenia rokovacieho poriadku Všeobecného súdu týkajúce sa opatrení na zabezpečenie priebehu konania a dôkazných prostriedkov, najmä článok 64 ods. 3 písm. d), článok 65 písm. b) a článok 67 ods. 3 uvedeného nariadenia, sa obmedzujú na stanovenie, že Všeobecný súd sa môže v takomto prípade oboznámiť s dokumentom, ku ktorému bol odmietnutý prístup verejnosti, a to jeho vyžiadaním od dotknutej inštitúcie.

26 Okrem toho treba v tejto súvislosti dodať, že zákonnosť rozhodnutia odmietajúceho prístup k dokumentom, akými sú dokumenty dotknuté vo veci samej, sa musí v zásade posúdiť skôr z hľadiska dôvodov, na základe ktorých bolo prijaté, než zo samotného obsahu žiadaných dokumentov.

27 Pokiaľ odvolateľ spochybňuje zákonnosť rozhodnutia, ktoré mu odmieta prístup k dokumentu z dôvodu uplatnenia výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, tým, že uvádza, že výnimka uvedená dotknutou inštitúciou sa na požadovaný dokument nevzťahuje, je Všeobecný súd povinný nariadiť vydanie tohto dokumentu a jeho preskúmanie z dôvodu zabezpečenia súdnej ochrany uvedeného odvolateľa. Keďže totiž Všeobecný súd osobne nenahliadol do tohto dokumentu, nemohol *in concreto* posúdiť, či mohol byť prístup k tomuto dokumentu oprávnene odmietnutý uvedenou inštitúciou na základe uvedených výnimiek, a teda nemohol preskúmať zákonnosť rozhodnutia odmietajúceho prístup k uvedenému dokumentu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júna 2012, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisia, C-135/11 P, bod 75).

28 Ako však vyplýva najmä z bodov 18 a 29 napadnutého rozsudku, pán Jurašinović v konaní na prvom stupni netvrdil, že výnimky stanovené v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 neboli na dotknuté dokumenty uplatniteľné, ale sa obmedzil na napadnutie dôvodnosti tvrdení uvádzaných Radou v spornom rozhodnutí týkajúcich sa stanovenia, že sprístupnenie týchto dokumentov by mohlo oslabiť záujmy chránené týmito výnimkami.

29 Nie je teda možné tvrdiť, že na posúdenie zákonnosti dôvodov odmietnutia prístupu k dokumentu, uvádzaných inštitúciou na základe výnimky, ktorej uplatniteľnosť nebola napadnutá, je Všeobecný súd povinný nariadiť systematické vydávanie celého dokumentu, ku ktorému sa požadoval prístup.

30 Je totiž na uplatnení voľnej úvahy, ktorou disponuje Všeobecný súd pri posudzovaní dôkazov, že Všeobecný súd môže rozhodnúť, či v konkrétnom prípade je potrebné, aby mu bol tento dokument predložený, a to na posúdenie dôvodnosti dôvodov, na základe ktorých inštitúcia odmietla prístup k uvedenému dokumentu.

31 V dôsledku toho treba prvý odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

32 Svojím druhým odvolacím dôvodom pán Jurašinović na úvod tvrdí, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že Rada bola oprávnená odmietnuť prístup k požadovaným dokumentom z dôvodu, že obsahovali „citlivé prvky“ bez toho, aby boli predtým klasifikované ako „citlivé dokumenty“ v zmysle článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, nesprávne uplatnil toto ustanovenie, ako aj článok 4 ods. 1 tohto nariadenia. Takýto výklad totiž na jednej strane rozširuje pôsobenie uvedeného článku 9 ods. 1 nad to, čo stanovuje jeho znenie, a na druhej strane zveruje inštitúciám diskrečné právo odmietnuť prístup k akémukoľvek dokumentu tak, že ho klasifikujú ako „citlivý“ *a posteriori* a nie od jeho vytvorenia.

33 Ďalej sa takýto extenzívny výklad článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 odôvodňuje ešte horšie, keď dotknutá inštitúcia, ako v prejednávanej veci, z dôvodov založených na ochrane medzinárodných vzťahov, odmietne prístup k dokumentom neklasifikovaným v zmysle tohto ustanovenia. Toto ustanovenie totiž odkazuje iba na „verejnú bezpečnosť, obranu a vojenské veci“ a neuvádza žiadnu zmienku o ochrane medzinárodných vzťahov.

34 Nakoniec je podľa pána Jurašinovića neúčinná okolnosť, že požadované dokumenty boli vytvorené pred vstupom nariadenia č. 1049/2001 do platnosti, keďže Rada má možnosť, ktorú v prejednávanej veci nevyužila, klasifikovať dokumenty za „citlivé“ v zmysle článku 9 ods. 1 po ich vytvorení.

35 V tejto súvislosti Rada odpovedá, najprv, že predpoklad, na ktorom spočívajú tvrdenia pána Jurašinovića, je zjavne nesprávny, keďže sporné rozhodnutie je založené iba na článku 4 ods. 1 písm. a) prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, a nie na článku 9 tohto nariadenia. Okrem toho dotknuté dokumenty boli vytvorené pred nariadením č. 1049/2001 a nemohli byť z tohto dôvodu klasifikované ako „citlivé“ v zmysle uvedeného článku 9 ods. 1.

36 Rada ďalej tvrdí, že odôvodnenie pána Jurašinovića je založené na zámene medzi pojmom „citlivé dokumenty“ stanoveným v článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, a pojmom „citlivé prvky“ použitým Všeobecným súdom. Prvý pojem totiž identifikuje dokumenty klasifikované ako „CONFIDENTIEL“, „SECRET“ alebo „TRÈS SECRET“, v súlade s uvedeným ustanovením, zatiaľ čo druhý pojem sa týka informácií, ktorých sprístupnenie by mohlo oslabiť ochranu verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov.

37 Rada nakoniec tvrdí, že chápanie dotknutých ustanovení navrhované pánom Jurašinovićom má za následok neúčinnosť výnimky týkajúcej sa ochrany medzinárodných vzťahov stanovenej v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, keďže predpokladá, že uvedenej výnimky sa možno dovolávať iba vtedy, keď sa uplatňuje článok 9 uvedeného nariadenia, zatiaľ čo sa tento článok na ochranu medzinárodných vzťahov Únie nevzťahuje.

Posúdenie Súdnym dvorom

38 Na úvod treba konštatovať, že z bodov 7 a 43 napadnutého rozsudku vyplýva, že sporné rozhodnutie bolo prijaté iba na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, najmä z dôvodu citlivej povahy prvkov obsiahnutých v správach, ktoré by mohli oslabiť ochranu verejného záujmu týkajúceho sa verejnej bezpečnosti a medzinárodných vzťahov. Rada preto nezahrnula tieto správy do osobitného režimu citlivých dokumentov stanoveného v článku 9 nariadenia č. 1049/2001.

39 Podľa pána Jurašinovića sa však Rada nemôže odvolávať na výnimku stanovenú v uvedenom článku 4 pri odmietnutí prístupu k správam bez toho, aby ich vopred neklasifikovala ako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ alebo „CONFIDENTIEL“ v súlade s článkom 9 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001.

40 Tento výklad článkov 4 a 9 nariadenia č. 1049/2001 nemožno prijať.

41 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, že tak, ako to správne rozhodol Všeobecný súd v bode 51 napadnutého rozsudku, ani z článku 4, ani z článku 9 nariadenia č. 1049/2001 nevyplýva, že by neexistencia predchádzajúcej klasifikácie dokumentu v súlade s uvedeným článkom 9 ods. 1 zakazovala inštitúcii odmietnuť k nemu prístup na základe uvedeného článku 4.

42 Následne tieto dve ustanovenia sledujú odlišné ciele.

43 Na jednej strane, ako to tiež totiž vyplýva z článku 2 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, článok 9 tohto nariadenia sa týka iba stanovenia osobitného zaobchádzania, najmä pokiaľ ide o osoby poverené správou žiadostí o prístup k dokumentom inštitúcií, s dokumentmi označenými ako citlivé a klasifikovanými ako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ alebo „CONFIDENTIEL“ v súlade s platnými pravidlami príslušnej inštitúcie chrániacimi základné záujmy Európskej únie alebo jedného alebo viacerých jej členských štátov v oblasti, na ktorú sa vzťahuje článok 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001.

44 Na druhej strane článok 4 nariadenia č. 1049/2001 tým, že upravuje režim výnimiek z práva na prístup k dokumentom inštitúcií priznaného verejnosti článkom 1 tohto nariadenia, umožňuje inštitúciám odmietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by jeho zverejnenie oslabilo jeden zo záujmov chránených týmto článkom 4 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 62, ako aj zo 17. októbra 2013, Rada/Access Info Europe, C-280/11 P, bod 29 a citovanú judikatúru).

45 Nakoniec, podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ sa dotknutá inštitúcia rozhodne odmietnuť prístup k dokumentu, o ktorého sprístupnenie bola požiadaná, je v zásade povinná poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o otázku, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou stanovenou v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, na ktorú sa táto inštitúcia odvoláva. Okrem toho riziko takéhoto ohrozenia musí byť primerane predvídateľné a nie iba hypotetické (rozsudok z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, Zb. s. I-6237, bod 76 a citovaná judikatúra).

46 V tomto kontexte však okolnosť, že inštitúcia zastáva názor, že určitý dokument je citlivý v zmysle článku 9 nariadenia č. 1049/2001, a tvrdí, že žiadosti o prístup k tomuto dokumentu musia podliehať osobitnému zaobchádzaniu stanovenému v tomto ustanovení, nemôže sama osebe odôvodniť uplatnenie výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 na tento dokument.

47 Rovnako, naopak, samotná skutočnosť, že dokument nie je klasifikovaný ako „citlivý“ v zmysle uvedeného článku 9, nemôže vylúčiť uplatnenie výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 bez toho, aby zbavila toto ustanovenie článku 4 ods. 1 písm. a) potrebného účinku.

48 Druhý odvolací dôvod je v dôsledku toho nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

49 Svojím tretím odvolacím dôvodom pán Jurašinović v podstate uvádza, že sa Všeobecný súd dopustil série nesprávnych právnych posúdení, keď odmietol tvrdenie, podľa ktorého Rada neoprávnene odmietla pánovi Jurašinovićovi prístup k správam, zatiaľ čo ich predtým sprístupnila na základe nariadenia č. 1049/2001 tretím osobám, v prejednávanej veci prokurátorovi MTTJ a obhajobe pána Gotovinu.

50 Pán Jurašinović po prvé tvrdí, že správy neboli sprístupnené MTTJ na základe údajnej zásady medzinárodnej spolupráce s medzinárodným súdom, ktorá neexistuje, ale na základe nariadenia č. 1049/2001. Za týchto podmienok Rada nemôže odmietnuť prístup k dokumentom tretím osobám, akým je napríklad samotný pán Jurašinović, ktoré už boli predtým sprístupnené pánovi Gotovinovi. Takéto odmietnutie by totiž predstavovalo diskrimináciu medzi pánom Jurašinovićom a pánom Gotovinom, ktorí sú obaja občania Únie.

51 Rada na tieto tvrdenia odpovedá, že pán Jurašinović si zamieňa prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií s výsadným prístupom k týmto dokumentom. Iba prvý z týchto prístupov sa spravuje nariadením č. 1049/2001 a má pôsobnosť *erga omnes*. Naopak, pokiaľ je prístup k dokumentu povolený na inom právnom základe ako na základe nariadenia č. 1049/2001, je tento prístup výsadný a týka sa iba príjemcu. Rada spresňuje, že sprístupnenie dotknutých dokumentov prokurátorovi MTTJ a obhajobe pána Gotovinu patrí pod druhý typ prístupu a patrí medzi ciele medzinárodnej politiky a spoločnej bezpečnosti Únie, ktoré zahŕňajú aj postup na základe medzinárodnej spolupráce.

52 Pán Jurašinović po druhé na jednej strane nesúhlasí s tvrdením Všeobecného súdu, podľa ktorého sprístupnenie dotknutých dokumentov prokurátorovi MTTJ a obhajobe pána Gotovinu sa uskutočnilo na základe článku 70 B Rokovacieho a dôkazného poriadku MTTJ, keďže toto tvrdenie sa zakladá iba na samotných vysvetleniach Rady v jej vyjadrení k žalobe a na pojednávaní, bez akéhokoľvek dôkazu. Na druhej strane nesúhlasí s tým, že Všeobecný súd konštatoval, že všetky archívy ECMM boli odovzdané MTTJ v 90. rokoch, aby umožnili prokurátorovi MTTJ začať stíhanie proti osobám, ktoré sa považovali za zodpovedné za závažné porušenia medzinárodného humanitárneho práva spáchané na území bývalej Juhoslávie od roku 1991, zatiaľ čo na pojednávaní zástupca Rady nebol schopný presne uviesť, k akému dátumu boli dokumenty MTTJ zaslané.

53 Rada tvrdí, že otázka, či článok 70 B Rokovacieho a dôkazného poriadku MTTJ predstavuje právny základ sprístupnenia dotknutých dokumentov, nie je vzhľadom na právo Únie určujúca. V prejednávanej veci je totiž dôležité určiť, či dotknuté dokumenty boli odovzdané prokurátorovi MTTJ a obhajobe pána Gotovinu na základe nariadenia č. 1049/2001 alebo na základe skoršie uplatniteľnej normy práva Únie, čiže rozhodnutia Rady 93/731/ES z 20. decembra 1993 o prístupe verejnosti k dokumentom Rady [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 340, s. 43). Podľa Rady to nie je tento prípad, keďže dotknuté dokumenty boli odovzdané v rámci medzinárodnej politiky a spoločnej bezpečnosti Únie.

54 Pán Jurašinović po tretie tvrdí, že Všeobecný súd sa tým, že nezrušil, aspoň čiastočne, sporné rozhodnutie z dôvodu, že 48 správ bolo skutočne odovzdaných obhajobe pána Gotovinu, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

55 Rada v tejto súvislosti tvrdí, že týchto 48 správ nebolo zverejnených.

56 Pán Jurašinović po štvrté a v poslednom rade uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nezohľadnil list z 30. mája 2007, ktorým pán Gotovina požiadal Radu o prístup k správam na základe nariadenia č. 1049/2001, z dôvodu, že tento list nebol predložený vo veci T-465/09, v ktorej bol vyhlásený napadnutý rozsudok. V tejto súvislosti pán Jurašinović tvrdí, že o uvedenom liste sa dozvedel až po skončení dokazovania v danej veci, čo mu zabránilo tento dokument predložiť, o to viac, že Všeobecný súd zamietol jeho repliku z dôvodu uplynutia lehoty. Ten istý list bol však predložený v rámci veci T-63/10, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Všeobecného súdu z 3. októbra 2012, Jurašinović/Rada, a v ktorej boli tí istí odporcovia súdení komorou s rovnakým zložením. Všeobecný súd preto nemohol pochybovať o existencii tohto listu.

57 Rada v tejto súvislosti odpovedá, že žiadosť, na ktorú sa odvoláva pán Jurašinović, nebola predložená na základe nariadenia č. 1049/2001, keďže išlo o žiadosť o výsadný prístup. Rada v každom prípade uvádza, že na jednej strane neposudzovala túto žiadosť ako žiadosť podľa nariadenia č. 1049/2001 a že na druhej strane neboli dokumenty poslané priamo obhajobe pána Gotovinu.

Posúdenie Súdnym dvorom

58 Ako odpoveď na tieto tvrdenia stačí uviesť, že aj keby sa predpokladalo, že prístup k dokumentu poskytnutému žiadateľovi na základe nariadenia č. 1049/2001 umožňuje, ako to tvrdí pán Jurašinović, akémukoľvek inému žiadateľovi o prístup získať sprístupnenie k tomuto dokumentu, treba konštatovať, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že pán Jurašinović nedokázal, že obhajoba pána Gotovinu a prokuratúra MTTJ získala prístup k správam na základe nariadenia č. 1049/2001.

59 Ako to totiž vyplýva z bodu 63 napadnutého rozsudku, jediná skutočnosť uvedená pánom Jurašinovićom na pojednávaní v tejto súvislosti, je list z 30. mája 2007, ktorým pán Gotovina alebo jeho právni poradcovia mali požadovať od Rady prístup k správam. Tento list však v prejednávanej veci nebol predložený.

60 Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď tento list nezobral do úvahy.

61 Na jednej strane totiž pán Jurašinović uznáva, že nepredložil list z 30. mája 2007 vo veci, v ktorej bol vyhlásený napadnutý rozsudok. V tejto súvislosti sa obmedzil na vysvetlenie dôvodov, pre ktoré opomenul predložiť tento dôkaz, a to na okolnosť, že jeho replika, predložená po uplynutí lehoty, nebola Všeobecným súdom prijatá a že dokazovanie bolo ukončené.

62 Na druhej strane v rozsahu, v akom pán Jurašinović uvádza, že Všeobecný súd nemôže ignorovať existenciu tohto listu, keďže bol v každom prípade predložený do spisu vo veci T-63/10, stačí uviesť, že Všeobecný súd nemôže v súlade s uplatniteľným rokovacím poriadkom posúdiť dôvodnosť žalobného dôvodu na základe dôkazu, ktorý nebol predložený v rámci dotknutej veci.

63 Pokiaľ ide o iné tvrdenia na podporu tohto žalobného dôvodu, stačí konštatovať, že sú založené na predpoklade, podľa ktorého správy, ku ktorým mali prístup pán Gotovina a prokurátor MTTJ, im boli sprístupnené na základe nariadenia č. 1049/2001.

64 Z dôvodov uvedených v bodoch 58 až 62 tohto rozsudku pán Jurašinović nepreukázal, že tento predpoklad je dôvodný. Za týchto okolností treba tieto tvrdenia zamietnuť.

65 Okrem toho treba uviesť, ako to správne zdôrazňuje Všeobecný súd v bode 57 napadnutého rozsudku, že právny základ, na ktorom boli správy oznámené pánovi Gotovinovi v priebehu jeho procesu pred MTTJ, nemôže spochybniť zákonnosť sporného rozhodnutia, pretože nie je preukázané, že toto rozhodnutie bolo prijaté na základe nariadenia č. 1049/2001.

66 Vzhľadom na uvedené treba rovnako zamietnuť tretí odvolací dôvod ako nedôvodný a zamietnuť tak odvolanie v celom rozsahu.

O trovách

67 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

68 Keďže pán Jurašinović nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Rady.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Ivan Jurašinović je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy